

KOCZOWAĆ (3) *vb impf*

Teksty nie oznaczają ó.

praes 3 pl koczują (1). *◇ praet 3 sg m* koczował (1). *◇ con 3 sg m* by koczował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Uprowadzać cudzych poddanych [kogo] (3) : A yeflyby go nyevgonyl sladem adowye fią pewnye ktho y koczował thedy y ma poczagnacz przed vrzand *LibLeg* 6/117v.

koczować skąd dokąd (2): Item Lyudzie ktorzi koczwywa ludzi spodolya do walach abo szwalach do podolya mayą bicz karany, wedle zapyłfv Vyecznego myrv *MetrKor* 40/816; *LibLeg* 6/117v.

Formacja współrdzenna: wykoczować.

MM